

„Už chápu, proč po mně jdou!“ Senátorka Hamplová promluvila. Kauza pošta, začerněné smlouvy a další

- CZ24 News | 9. dubna 2023

ČESKO: „Bud' neschopnost všech a pak by měli ,letět', nebo to může být nějaký jiný záměr.“ Blesková akce rušení části České pošty nadzvedla advokátku a senátorku Janu Zwyrtek Hamplovou. „Samosprávu tedy při uzavírání poboček České pošty prostě vynechat nejde, a pokud to kdo udělal, měl by vysvětlit proč, protože k tomu měl asi sakra důvod.“ Sama už si vyžádala od ministerstva řadu informací. „Novodobá politická šlechta... Nevím, ve prospěch koho to všechno dělají, ale my, občané České republiky, to opět nejsme,“ podotýká. A vzkazuje: „Tedy nedejte si namluvit, že opoziční scéna je roztržštěná. Je naopak ve své zdánlivé různosti silnější a čím dál víc jednotnější, než se zdá.“

Zrušení tří set poboček a propuštění asi 1600 zaměstnanců zdůvodňuje vedení České pošty nutností rychle osekát výdaje, aby podnik přežil. Co na to říkáte?

Mám mnoho pochybností, které jsou násobeny řadou otázek od občanů, firem a starostů. Jsou totiž pouze dvě možnosti - buď je to nevídaná neschopnost, v tomto případě managementu, dozorčí rady a pracovníků ministerstva, kteří mají agendu pošty na starosti jako zástupci zakladatele, a pak by měli „letět“, nebo to může být nějaký jiný záměr. Ten může být motivován různě - skrytou podporou budoucího soukromému subjektu, který tu chce nabízet obdobné služby, a státní podnik by mu konkuroval, zatímco on potřebuje větší český trh, nebo tam může být motiv dostat se k prodeji nemovitostí, ve kterých pobočky prozatím sídlí. V každém případě to náhlé rozhodnutí skoro ze dne na den a hlavně „rychle rychle“, to celé bez komunikace s radnicemi a kraji, je mírně řečeno vysoce neobvyklé.

Čí je tohle vlastně největší průšvih? Pouze neschopnost managementu? Jde o státní podnik...

Na tuto otázku si budeme moci odpovědět právě až zjistíme, co vše za tím stojí. Já jsem si proto už vyžádala od ministerstva vnitra řadu informací a dokumentů, abych si mohla vytvořit objektivní názor. Víte, celé je to skutečně podivné, což poznají zejména lidé, kteří se pohybují jak v soukromém sektoru, tak ve veřejném prostoru. I obce a města a svazky a kraje mají své podniky, ale nezažila jsem nikde, že by si dovolily takový přístup, jako stát ve vztahu k České poště, která je veřejnou službou. Je-li to ona neschopnost, je třeba si klást otázku, proč se na to nepřišlo dřív, a jsou-li tam ty jiné motivy, o to hůř - pak si budeme muset klást zcela jiné otázky. Za koho kdo kope. Tedy za největší průšvih považuji to, že to vlastně nemá žádné uspokojivé vysvětlení, protože jedno je horší než druhé.

Kritika se týká i toho, že uzavírání poboček se nekomunikuje s jednotlivými městy a obcemi. Měla by tato komunikace proběhnout? Jaké jsou vaše zkušenosti? Určitě se k vám dostávají informace od starostů, se kterými jste stále v kontaktu...

Tomu, že stát zcela vynechal samosprávu, jsem v první chvíli nemohla ani uvěřit. Podle zákona o obcích jsou státní orgány povinny, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Tady projednání předem nic nebránilo - pokud to nebyly ony motivy za hranou morálky, o kterých nic nevíme. Poštovní služby jsou veřejnou službou, dotýkají se každého

občana obce a města, a jsou to obce, které pečují o potřeby svých občanů. Samosprávu tedy při uzavírání poboček České pošty prostě vynechat nejde, a pokud to kdo udělal, měl by vysvětlit, proč, protože k tomu měl asi sakra důvod.

Poštáci ještě ani nedostali výpovědi a už se o ně prý hlásí další instituce. Zájem projevila Vězeňská služba ČR. Další by mohli skončit jako zaměstnanci úřadu práce, volná místa má i policie. Jak vám to zní?

Řeknu to takticky, protože v mém případě se hlídá každé slovo (úsměv). Od této vlády jsem už slyšela tolik krásných slov... To umí, musím uznat, vláda dokonale. Popisovat, jak je vše krásné, jak vše funguje, a jak lepší už to v podstatě nemůže být. I kdyby to byla lež jako věž. V tomto případě to na mne působí tak, že vlastně se ty pobočky ruší, protože na pracovním trhu veřejného sektoru jsou stovky volných neobsazených míst, která na ty poštáky a lidi od přepážek čekají. Uvidíme, jaká bude skutečnost.

Pro klienty se tak prodlouží cesta na poštu na tři kilometry. Jaké to může mít sociální dopady. A vůbec obecně, o čem to svědčí?

Svědčí to o tom, co je bohužel už standardní přístup této vlády. Že obyčejní lidé jí jsou úplně jedno, a jak na ně dopadá současná doba, vůbec neřeší. Něco vymyslí, prohlásí to za dokonalé, a běda nám, kteří se proti tomu ozveme. Když se hazardovalo se zdravím lidí formou bezhlavého očkování, s bezpečností nás všech výrazným zapojením do válečného konfliktu, s ekonomikou státu bezmyšlenkovitým vyhazováním miliard všemi směry a špatným hospodařením, a na lidi se absolutně nebral ohled, nemůžeme teď přece čekat, že bude brán ohled na kohokoliv při rušení pošt... Taková banalita... Což je ironie pochopitelně. Vždyť přes palubu hodili i radnice. Nehodlají se zkrátka bavit s nikým. Prostě novodobá politická šlechta... Nevím, ve prospěch koho to všechno dělají, ale my, občané České republiky, to opět nejsme.

Lidé by prý neměli čekat ve frontách, bude možný i objednávkový systém. Dokážete si představit, co z toho v českých poměrech vznikne?

Je to nesmysl, aby vůbec mohli něco říct, aby to vůbec nějak ustáli. Objednávkový systém? Čeho? Bez doručovatelů? S náhradním doručováním několik kilometrů? Proto se mi jako nejvíce pravděpodobná jeví úvaha, že tímto krokem připravují pro někoho soukromý trh. Ano, svět jde kupředu, i přání k Vánocům chodí dnes mailem, a ne poštou, to všichni víme. Ale toto náhlé rozhodnutí je více než podivné. Na místě bylo odpovědné zvážení stavu, přizvání dotčených subjektů, hlavně radnic a krajů... Například mohlo být ve hře zvážet částečnou privatizaci služeb... Ale věříte tomu, že se pan ministr vnitra ráno probudil a řekl si jen tak, že zruší stovky pošt? Co tím chci říct – že pravý důvod tohoto rychlého kroku zná hlavně on. A pak už je na místě se jen ptát, proč tak spěchá, proč vynechal radnice a kraje... a proč vznikla situace, že je rušení vůbec nutné.

Perličkou byl projekt, který měl za 40 milionů zjišťovat spokojenost zákazníků České pošty. Co vy na to?

Takových projektů je... A za každý podobný by měli někoho zavřít. Jsou to často odměny věrným, poslušným, přátelům... Na některé podobné věci mne dokonce opatrně upozornili i někteří pracovníci Senátu... Když to teď čtu, už chápu, proč po mně tak jdou (úsměv)... Zde bych měla možná zvláště v těchto dnech připomenout důležitý detail – jako senátorka mám právo vidět všechny smlouvy, a to i s důvěrnými údaji, tedy i to, lidově řečeno, co je začerněné. Proto ti nahoře nechtějí, abych tou senátorkou těch šest let byla, a dělají pro to absolutně všechno. Narážím tím na ten mediální lynč posledních dnů. Provládní pražská média ze mne v titulcích vyrobila rasistku, když tvrdila naprosté lži o návrhu, který nikdy nepadl, a cílem nepochybně bylo postavit proti mně (za

jednu větu vytrženou z patnáctiminutového projevu paradoxně proti diskriminaci) romskou menšinu, která by mne začala vyzývat k odstoupení. Dezinformátorka už nefunguje, protože se ukazuje, že měla pravdu, mír na východě už chce překvapivě i ministryně obrany, takže ani ta proruská rétorika už nepůjde použít, tak vyrobili do třetice tu neuvěřitelnou ohavnost. Já, která celou svou právní kariéru bojuji za základní práva včetně práva obcí za samosprávu, a proti diskriminaci obzvlášť od doby covidové, jsem byla nařčena ze snahy diskriminovat. Nazvat autory těch článků tak, jak by zasloužili, mi brání jen to, že jsem a vždy budu dáma, a pak etika mé advokátní profese. Jsem prostě pro vládní média lovná zvěř, a je velmi smutné, že mne proti tomu neumí stát chránit. Zde bych chtěla v dobrém zmínit předsedu Senátu Miloš Vystrčil, který byl v této věci zdrženlivý, a kolegy senátory, kteří až na obrovské výjimky taky měli rozum, protože už mě měli možnost poznat. Skončím tuto otázku bonmotem – co myslíte, šla by za 40 milionů zjistit spokojenost s touto vládou? Já myslím, že za ty peníze by ta spokojenost mohla být 90%.

Už se pomalu ale jistě blíží termín celonárodního shromáždění Česko proti bídě, kterou organizuje strana PRO na Václavském náměstí. Budete opět na pódiu. Těšíte se?

Na to mám dva pohledy. Raději bych seděla v týmu nebo podpořila jednání týmu, která by vedla k záchraně České republiky, protože vážné obavy o ni v současném podivném světě ovládaném různými zájmovými lobby mne znovu přivedly do veřejného života. Tedy byla bych hlavně ráda, kdyby nic takového nebylo nutné, a já si mohla doma sázet kytky. Ale bohužel to nutné je, a proto jsem ráda, že postupem doby vznikla skupina lidí, která je schopna podobnou masu lidí nejen povolat, ale odpovědným přístupem a cílevědomě vést protesty k nějakým jasně pojmenovaným cílům. Nechci totiž, aby se tu v ulicích jednou dělo to, co se dnes děje ve Francii a jinde, protože to nějaký blázen zavelí, ale také je mi jasné, že míříme pod taktovkou oné novodobé politické šlechty, často rozumu mdlého, ke dnu, a musí se prostě něco stát. Tedy odbornost, odpovědnost, odhodlanost, to vše by mělo stát v čele všech obdobných protestů, aby to někam vedlo, a naopak aby to bránilo nebezpečné a zneužitelné živelnosti. Stropem je pro mne generální stávka.

Konala se řada protestů, odboráři demonstrovali, SPD měla demonstraci v Ostravě, kde vyzýval předseda Tomio Okamura ke generální stávce. Všude bylo slyšet od běžných lidí, proč se tedy všichni nějak nespojí dohromady, aby měli větší sílu. Je to tak nereálné?

Ale opozice už přece dávno spojena je (úsměv). Ty cíle jsou plus minus stejné, požadavky také, o vládě si myslíme to samé, totiž to, že je zcela neschopná a někdy naopak schopna všeho, takže to, že to zaznívá na různých místech z úst podobně smýšlejících lídrů, je jenom dobře. Naopak – pro vládu by to měl být jasný vzkaz – nevádáte jedné skupině, ale několika silným skupinám. SPD je silná poslanecká strana, ANO bylo vítězem posledních voleb a její lídr teď podpořil překvapivě odboráře, Jindřich Rajchl jako lídr nové a velmi silící politické strany s námi odborníky po boku přivedl na Václavák přes sto tisíc lidí... A na pódiu nechyběl ani duchovní rozměr, ani mladí. A na Václaváku byli mezi občany i poslanci, zástupci Svobodných, mimo jiné velmi nadějný mladý politik Libor Vondráček ze Svobodných, tuším jsem tam zahlédla poslance Jaroslava Foldynu, i šéfy významných českých firem, Jindřich Rajchl zase podpořil osobně odboráře u Strakovky. A z těch pódíí zní v podstatě to stejné. A asi neřeknu nic tajného, že napříč politickým spektrem probíhají otevřené konzultace, rady i vzájemná podpora. Nedávno jsem měla přijít do vysílání s Petrem Štěpánkem z Trikolory, což mi bohužel zkazilo nachlazení, a v noci si občas napíšeme „jen tak“ se Zuzkou Majerovou, často se radíme s poslanci napříč spektrem... Tedy nedejte si namluvit, že opoziční scéna je roztříštěná. Je naopak ve své zdánlivé různosti silnější a čím dál víc jednotnější, než se zdá. Jednota totiž neznámá, že vše musí být nutně pod jednou hlavičkou.

Jak dlouho si myslíte, že bude kabinet protesty ignorovat?

Tak dlouho, jak mu to dovolíme. Pokud nebude reagovat, a bude se scházet jen s vyvolenými (protože

ostatních se evidentně bojí a raději se snaží je mediálně likvidovat) a dál bude ničit naši krásnou zemi, umím si skutečně představit všechny výše jmenované na jednom pódiu. Ráda budu i průsečík – patrně ze všech jmenovaných jsem nejvíc tou, která je v kontaktu napříč tak nějak se všemi. Usnadňuje mi to nepochybně i jasná premisa, že už nikdy k nikomu nevstoupím, a taky tvrdím, že komunikovat lze s každým, je-li vůle. I názorově odlišní lidé k sobě mohou být slušní a vyměnit si své pohledy na věc. Povšimněte si však, že ani ministři se nestydí komolit urážlivě naše jména a podobně. Já už si této vlády prostě lidsky nevážím, pohrdám mediálními štvanicemi, které jsou podobné těm socialistickým kdysi, a také nemohu jen přihlížet, jak kroky této vlády ničí tuto zemi, a ty Bruselské celou Evropu. Ano, pohodlnější by bylo mlčet a nedělat nic. Měla bych klid, a pražská média by na mne nepořádala hon. Ale nechci se jednou probudit a zjistit, že můj domov, kterým je Česká republika, včetně Slezska a mé milované Moravy, je v troskách. Od ostatních podobnou odvahu položit své jméno „na špalek“ nežádám – o co pouze žádám, to je podpora nám, kteří to dokážeme... Potřebujeme vás, protože jsme na jedné lodi... Přeji nám všem krásné Velikonoce... (úsměv)

[ZDROJ](#)